

34. HUND I LÆNKE

Antal	Alder	Areal	Redskab
6-10	børn	plan	pæl
Dyn.	Akt.	Idvr.	
2	2	64	

Fangerens rækkevidde er begrænset, idet han med et reb er bundet til en stolpe. De øvrige deltagere lægger et sammenvredet tørklæde på toppen af stolpen. Det skal de forsøge at hente uden at blive taget.

»En pæl rammes ned i jorden saaledes, at den rager ca. 1 alen op over jorden. Til denne pæl bindes et stykke tov med sin ene ende. I tovet's anden ende er »hunden«, en af legens deltagere »lænket«, d.v.s. han holder i tovet med sin ene haand. Hver af legens øvrige deltagere fletter en »tamp« af sit lommetørklæde og lægger det oven på pælen, hvorefter alle stiller sig i kreds udenom denne.

Det gælder nu om for hver i kredsen at faa hentet hver sit lommetørklæde, uden at hunden får lejlighed til at røre dem med sin frie haand. Den som bliver rørt af hunden er selv hund.

Dersom alle faar hentet sine lommetørklæder hjem, uden at blive ramt af hunden, skal denne »have badderovse«, d.v.s. han skal løbe spidsrod: De øvrige deltagere i legen stiller sig op på to rækker med front mod hinanden, hunden løber tre gange frem og tilbage mellem rækkerne, og imens har alle lov til at slaa ham med lommetørklædetampen.« Hertha Strømberg efter pens. Lods. H.P. Strømberg, f. 1839 i Dragør* (*Fr.Kn. bl. 155*).

○ En anden version er noget barskere. Her føres hunden, som selvfølgelig ligger på alle fire, i snor af en hundepasser, som ved at slå ud med et sammenvredet tørklæde søger at holde hundens plageånder borte. Disse søger at drille hunden ved at slå den med deres tørklæder, og det er »gratis«, men bliver nogen ramt af hundepassen, skal han være hund, og den tidligere hund bliver ny hundepasser.

□ Således leges også I BASTE THE BEAR fra England*, WATCHDOG fra USA* (*Brewster, 1953, s. 183*); LA POIRE, Frankrig* (*Les Jeux et plaisirs de l'enfance, 1657*) og LØVE fra Portugal. (*Opie, s. 122*).

En engelsk korrespondent beretter om legen SØD VIN fra den græske ø Samos* i 1883: »Intet, jeg har set leget overgår i brutalitet SØD VIN, som de eufemistisk kalder den. En dreng i midten har et reb i hånden; andre drenge har reb som piske. Det gælder om at bearbejde drengen i midten, uden selv at blive ramt af hans reb. Under denne leg har jeg set mange grimme slag blive leveret, men, må jeg sige, altid med den største hjertelighed.«

SLING THE MONKEY fra England* forekommer at være en af de barskeste. Her bindes en dreng til en gren med en snor om livet, således at han hænger ned fra trækronen. De andre skal så forsøge at slå ham med deres tørklæder uden at blive taget.

- Han synes ikke at have mange chancer.

77. MUNK (almindelig)

Antal	Alder	Areal	Redskab
5-15	b+u	ude	kegle
Dyn.	Akt.	Idvr.	
2	2	307	

Etkeglespil med vogter. Deltagerne søger med kastestokke at vælte keglen. Vogteren skal fange dem, når de søger at hente stokkene tilbage.

»Deltagerne forsynes med hver en stok ca. 1 Alen (60-70 cm) lang og tager Opstilling indenfor en Maallinje 8-10 Alen fra Munken, en Kegel eller lignende $\frac{1}{2}$ Alen høj. Der udtages en munkevogter, som stiller sig i nogen Afstand fra Munken. Een eller flere af Spillerne kaster nu deres Stokke ud efter Munken og søger at slaa den omkuld; saa snart det lykkes, løber de ud og griber deres Stokke, mens Munken er væltet, thi saalænge maa Munkevogteren ikke fange dem. Munkevogteren rejser imidlertid hurtigt Munken op, og dersom han saa kan naa at berøre een af dem, som er kommen udenfor Maallinjen med sin Stok, råber (han) »Munkevogter«.

Dersom nu en anden Spiller, eller ogsaa den, han berørte, kommer ham i forkøbet med at slaa Munken omkuld, maa han blive paa sin Plads (slaa han selv munken omkuld, byttes der roller).

En Spiller, der har været udenfor Maallinjen, maa ikke løbe tilbage.

Ingen maa slaa Munken omkuld med Stokken i Haanden, men skal kaste Stokken.

Har alle Spillerne kastet Stokkene uden at

Munken er væltet, slaa han hurtigt Munken omkuld, og den, hvis Stok han da tager er Munkevogter.

Hver af spillerne har sin egen Stok og maa ikke tage andres. Spillernes tal er ubegrænset. Odense- og Svendborgegnen* o. 1890 (*G. Rasmussen e. Fr.Kn. bl. 57*).

○ I: Paa Thyholm* kastede deltagerne deres stokke på en gang (*N. Aggerholm e. Fr.Kn. bl. 401*).

○ II: I Barrit*, Sønderjylland* er munken en trefod. (*O. Bjerremand Hansen e. Fr.Kn.*).

○ III: I Vendsyssel* brugte man en trefod eller en spids stok som munk, og kasteafgrænsningen var ikke en ret linje men en cirkel med en radius på ca. 10 m. Her kan man frit hente stokken, hvis man rammer munken, og det er først, når alle stokkene er kastet, at det sædvanlige spil om hvem der skal være ny munkevogter, begynder. Desuden bliver man vogter, hvis man jages udenfor cirklen uden at have fået fat på sin stok (*A. Ørnboell e. Fr.Kn. bl. 212-13*).

○ IV: På Vestsjælland* brugtes ret kraftige kastestokke (køller) og man kunne kun tages d.v.s. berøres med munkevogterens kølle, indtil man fik fat i sin egen kølle. Den spiller som tages, må snuppe sin kølle og prøve at vælte munken før munkevogteren. De øvrige deltagere må ligeledes prøve at vælte munken, mens munkevogteren jager, men de må kun gøre det med et kast fra kastepladsen. Karakteriseres som »Et rask Drengespil, dog ikke helt ufarligt, da Viltska-